

interne Træk

Nr.7

påsken 79

15.årgang

RØDOVRE STADIG I 3.DIVISION

Til divisionsafslutningen på Valhøj skole ankom vore spillere med flossede nerver og dirrende hænder. Vi vidste at med et 3-5 nederlag til Lyngby-Virum, tophold og oprykningskandidat, skulle vores chancer for at blive i divisionen være store. Først og fremmest kunne vi sætte vor lid til Helsingør, den anden oprykningskandidat, der skulle møde studenterne, der lå to point efter os, og så var der jo også bundopgøret mellem Gladsaxe og Helsingør, der lå henholdsvis $1\frac{1}{2}$ og $3\frac{1}{2}$ point efter os. Men hvad er disse chancer værd, når vi møder op uden Kølvig og Ole? Sandelig siger jeg Eder, gudinden Chessia skulle udsætte os for hårde prøvelser før målet kunne skimtes gennem kampens hede.

Vi lagde ud med et ret nervøst betonet spil på de fleste brætter og efter en halvanden times spil stod vi i underkanten på de fleste brætter med undtagelse af Harly, Verner og jeg, der stod ret lige. Akhøj åd med damen en bonde på b2 og mistede hurtigt derefter et tårn o-1. Ejlert havde forceret et angreb på modstanderens kongestilling med dame og to springere og selvom han ikke vil indrømme det, så det ikke helt sundt ud (vi kunne måske provokere ham til at vise det her i Interne Træk) Senere blev han presset tilbage og tabte under retræten en springer og opgav o-2. Verner var i mellemtiden blevet enig med modstanderen om at tage remis. Anders som havde stået noget trykket kunne til sidst ikke bevæge sig og gik død (sic!) $\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Harly som var presset ned i førersædet gik så heldigvis hen og vandt (se partiet) $1\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. På dette tidspunkt var det kun mit parti der virkede "sikker" remis. Karsten havde haft problemer med D-fløjen og måtte give en bonde. Tange havde tidligt i partiet problemer med feltet d4, dette problem blev dog ryddet af vejen med en dobbeltbonde på c-linien som resultat, men efter åbning af centrum satte modstanderen sig på brættet og stjal to bønder. Da yderligere studenterne på dette tidspunkt helt usolidarisk havde bragt sig i spidsen med $3\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ over Helsingør og stod godt på de sidste brætter så det virkelig jævnt kedeligt ud.

Bedre blev det ikke da min sikre remis blev reduceret til en tvivlsom remis og herefter til et faktisk tab. Det lod dog til at førerhunden for Lyngby-hyænerne havde set blod nok, idet studenterne holdt de andre oprykningsskandidater fra Helsingør i skak! Og da L.V.'s oprykning var sikret foreslog holdlederen remis på de to sidste brætter. Jeg prøvede at få ham til at nøjes med et halvt point, men dette afviste han besynderligt nok. Det er forståeligt at jeg havde besvær med at overtale Karsten og Leif Tange til at nøjes med remis, eftersom de kun var bagud med henholdsvis en og to bønder. Facit $2\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$ Alle tegn tydede på nedrykning.

Imidlertid havde vores lille gudinde Chessia hørt vores eder og forbandelser og forbarmede sig. Hun viste os sin tilstedeværelse ved trylleries på brætterne i kampen mellem Hillerød og Gladsaxe, hvor stillingen på dette tidspunkt var $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$. Og Gladsaxe måtte højst få et point i de tre resterende partier, for at vi beholdt skindet på. Hokus - Pokus. Det første parti blev remis, det andet vundet af Hillerød. På sidste bræt sad den sympatiske Stén Erhardt fra Gladsaxe og svedte med tårn og fire bønder (heraf en dobbeltbonde) mod tårn og to bønder. En efter en fordampede brikkerne og efter knap 7 timers spil var der kun kongerne tilbage. Der lød et dybt suk, der nær havde fået væggene til at vælte. Hillrød og Gladsaxe rykkede ned, vi blev!

II-holdet tabte $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ til Tårnby og endte på 4.pladsen. III-holdet rykkede op efter at have slået Vesterbro $4\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ + h. IV-holdet tabte $2\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$ til studenterne, men klarer måske mosten; idet Allerød helst ikke må vinde et hængeparti mod Øbro. V-holdet tabte 3-5 og rykker ned. Referater og slutstilling følger næste gang.

På sidste bestyrelsesmøde blev to mand nedsat til at undersøge priser og kvalitet på skakure, idet vi af kommunen har fået bevilget 1.100 kr til materialer. Yderligere vil bestyrelsen undersøge muligheden for at få arrangeret en simultan med selveste Bent Larsen. I en forsøgsperiode vil klubbens passive spillere få tilsendt Interne Træk. Søren har trukket sig og Leif Clausen optaget i bestyrelsen. Næstformand er nu Jens Akhøj.

OBS! På bestyrelsesmødet vedtoges det at vinterturneringen løber til og med 8.maj. Alle partier skal være afviklet på dette tidspunkt.

Tlf-liste:

Formand og redaktør: Peter Rank o2 45 58b48

Kasserer Flemming Bruun

Sekunda-formand og sekretær Jens Akhøj 87 38 58

Bestyrelsesmedlemmer:

Mogens F. Hansen 70 36 14, K. Jeppesen 70 19 03

Henrik Eriksen 47 03 75 Leif Clausen 70 81 78

OM AT KIDNAPPE EN ENGEL

For øjeblikket verserer der en autentisk Palæstina-historie om lille Hassad fra PLO, der efterhånden var temmelig træt af alle de nyttesløse aktioner, PLO lavede. Så Hassad besluttede at kidnappe en engel. Først kidnappede han en DC 9'er, så fløj han videre deropad, kidnappede en engel, og fløj til sidst helt op i himlen. Vorherre mødte ham med ordene: "Nej, hør nu, Hassad, du véd udmærket godt, at det bestemt ikke er hér, du hører til!" Hvortil Hassad svarede: "Så er det godt, nu har du ti minutter, og så er det ud af den stol!" Det var cirka sådan, 1. holdet havde det ved slutrunden i divisionsturneringen. Plaget af afbud, med ryggen mod muren. Der måtte mindst en engle-kidnapning til. Den frelsende engel viste sig at hedde Finn Vester fra Lyngby-Virums oprykkende mandskab. Og det var mig, der fik fornøjelsen af at kidnappe et point. Vi begyndte i fransk: 1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. Sd2, c5; 4. c3, cd4:; 5. cd4:, de4:; 6. Se4:, Lb4+; 7. Sc3, Sc6; 8. Sf3, Sf6; 9. Ld3, 0-0; 10. 0-0, h6; Så vidt, så godt. Sort har spillet rimeligt, hensigten har været at give hvid en isoleret bonde på d-linjen, og omkostningerne ved at spille fransk har sort også betalt i dette parti: nemlig vanskelighederne med at få den hvid-feltede løber i spil. Min plan var nu både enkel og latterlig: nemlig at sørge for at få truet springeren på f6 og sætte mere eller mindre mat på h7. Altså spiller jeg: 11. Lc2, hvilket gør ham bange. Han tænker i tyve minutter og beslutter så at afbytte sin gode løber og derefter angribe min hængende bonde på c3: 11. -, Lc3:; 12. bc3:, b6; 13. Dd3, Lb7; 14. Te1, Tc8. Hér tog jeg mig så en tænkepause. Jeg havde på forhånd besluttet ikke at komme i tidnød (oh, gode forsætter!), men allerede på dette tidspunkt kunne man forudse, at der ville blive tale om et af de sædvanlige dramaer. Jeg trak: 15. Lf4 efter en halv times tid; trækket forhindrer Dc7, men truer også forskellige manøvrer imod springeren på f6, som jeg af en eller anden grund havde set mig gal på (måske fordi den forsvarer h7?). Sort svarede: 15. -, Se7; 16. Se5, Dd5 (så er der mat i næste træk!), og nu ikke 17. Dg3?, for sort svarer stærkt: 17. -, Tc3:!
med gevinst. Hvis sort iøvrigt i stedet for 16. -, Dd5 havde spillet Sed5, begynder et mylder af varianter at hobe sig op: kig for eksempel på 17. Sg4!? (Sf4:?? 18. Sf6:+, Df6:; 19. Dh7 mat!) eller på det stærke 17. Ld2!, der truer 18. c4, 19. Sg4 og derefter diverse kongeangreb. Men sort spillede altså direkte på mat på g2. Derfor: 17. f3, Tfd8. Hvad så?

18. Sg4 var umiddelbart meget tiltalende, der kan f.eks. ske følgende: 18. -, Sg4:; 19. Dh7+, Kf8; 20. Le4! Dd7; 21. fg4:, Le4:; 22. Dh8+, Sg8; 23. Te4:, men jeg kunne slet ikke overskue, om min dronning ville blive fanget efter 23. -, f5! 24. Tf1, g5! (fe4:?? 25. Ld6+, Ke8; 26. Tf8 mat!). Så jeg så mig om efter noget andet. Feltet f7 og dermed feltet e6 lugtede langt væk af ofring. Altså: 18. Lb3, Da5. Efter partiet fortalte sort, at det var på dette tidspunkt, lokummet efter hans mening begyndte at brænde for alvor. Javist; se f.eks. den anden mulighed: 18. -, Dd6? 19. De3 (truer fælt Sf7:), Sh5 (for at true løberen); 20. Lh6:!, gh6:; 21. Dh6:, Sg7; 22. Sg4! med gevinst (Sd5; 23. Ld5:, Ld5:; 24. Sf6+, Kf8; 25. Dh8+, Ke7; 26. Dg7: osv.) Nå, men tilbage til partiet. Det korrekte træk er nu 19. c4, med trusler imod den sorte dronning begyndende med Ld2, og med en betydelig stillingsovervægt. Men jeg kiggede lidt på min modstanders ur. Det viste, at han havde 17 minutter tilbage til den dræbende grænse ved de 40 træk. Og jeg havde 26 minutter tilbage, tro det eller lad være! Altså: 19. Sf7:!? Kf7:; 20. Le6:+, Kf8; 21. Lc8:, Lc8:. Skal der spilles skak, skal der ofres. Gerne på f7. Efter partiet var vi begge i tvivl om, hvorvidt ofret er korrekt. Men hvad rolle spiller det, når det tager mange dyre minutter at regne det hele ud? (19. -, Tc3:? 20. De2! Tf8; 21. De6: med gevinst; eller: 19. -, Tc3:? 20. Sd8:!? Td3:; 21. Le6:+, Kh7; 22. Sb7: med virkeligt plumret og indviklet spil). Nu skulle ofrets genialitet så bevises. Angrebet skulle være dødeligt. Men ak. Det gik anderledes. Hvorfor overser jeg altid ødelæggende, ja dødelige modangreb? Er jeg den eneste, der har det sådan? Se blot: 22. De2, Sed5; 23. c4 (nu skulle han dø!) Sf4:!! 24. De7+ (jeg spiller ufortrødent videre som om ingenting hænder på den anden side af brættet) Kg8; 25. Dd8:+, Kh7. Så endelig gik den barske sandhed op for mig. Jeg kunne ikke slå løberen på c8. Hvis jeg gjorde det, ville jeg blive sat mat på stedet: 26. Dc8:??, Dd2! med udækkelig mat på g2. Nu var gode dyr rådne. Jeg forsøgte 26. Tf1 (med 7½ minut tilbage på uret til de resterende 14 træk), Dg5; 27. g3, Lh3; 28. Tf2, Le6? (Lf5!) 29. d5! Sh3+; 30. Kg2, Sf2:? (stadig Lf5!) 31. de6:!; og nu partiets tidnødbrøler, den lille engel, som jeg straks kidnappede: 31. -, Dc5?? (nu taber sort springeren på f2; det eneste, stærkeste og mindst remis-givende træk var 31. -, De3! med trusler om i hvert fald remis ved evig skak) 32. e7, De5? (stadig De3!) 33. Tf1, S2e4; 34. Dd3(?) (dårligt spillet; bedst er fe4:, De4:+; 35. Tf3, De2+; 36. Tf2, De4+; 37. Kf1, Dbl+; 38. Ke2, Dc2+; 39. Dd2, De4+; 40. De3, Dc2+; 41. Kf1, og sort løber ud for skakker, samtidig med at

hvid truer Tf6: og e8D, trusler, som sort ikke kan stille noget op imod). Men jeg spillede bl.a. Dd3 for at stjæle de allersidste sekunder på min modstanders ur. Han havde omtrent et helt minut tilbage, jeg havde over to et halvt! Sort svarede korrekt: 34. -, De7:; 35. fe4:, De4:+; 36. De4:+, Se4: (nu gik det allerhøvedes stærkt!) 37. Tf7, Sd6; 38. Ta7:, Sc4:; 39. Tc7, b5; 40. Tc5, Sd6; 41. Td5, og så lettede tidnødtågerne. De 40 træk var overstået, vi kiggede et lille øjeblik på stillingen, smilede hver især et englesmil fra Det Høje, og sort opgav. Jeg skal være den første til at indrømme, at der var mere held end forstand i gevinsten, selv om hvid absolut stod i overkanten i partiets indledningsfaser og hele tiden havde det berømte initiativ. Det kostede nemlig tid, masser af tid. Jeg kender det så godt. Findes der også engle, der frelser én ud af tidnøden? Nå, men jeg åndede lettet op og fik lejlighed til at kigge på nogle af de øvrige gysere på bordene rundt omkring. Dumpede vi ud af 3. division? Det så ikke for godt ud. Men nu bagefter kan vi så grine af det hele: selv med afbud fra Ole og Kølvig og hvad véd jeg, så klarede vi skærene i 3. division. Kina ud af Vietnam! Vietnam ud af Kampuchea! Rødovre op i 2. division!

Sonne